



Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. i. Quid fal[us] vniuersalis & publica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](#)

CQuid salus vniuersalis & publica. **C**apituli primū.
 St igitur sal⁹ publica que vniuersos fouet &
 singulos/incolumentas vite. Nihil enim ho-
 mini prestantius vita eius. Incolumentate vi-
 te nihil salubrius. Hominem vero cōstare ex
 anima rationali & carne corruptibili/antiqui
 sapientes diffinierunt. Caro siquidem viuit
 ab anima/cum aliunde corpori vita esse non
 possit:quod semper inercie sue torpore quiescit/nisi spiritualis na-
 ture beneficio moueatur. Hec autem habet & ipsa vitam suam
 Deus etenī vita anime est. **Q**uam sententiam modernorum
 quidam/grauiter quidem & vere licet metrica leuitate cōple-
 xus est. Vita anime deus est:hec corporis:hac surgente. Solui-
 tur hoc:perit hec/destituentē deo. Sicut ergo corpori viuire est
 vegetari/moueri ab anima:& dispositione sui motibus anime
 acquiescere:& ei quadam necessitate obediendi concordare:sic
 & anima ex eo viuit q̄ suo modo vegetatur:& vere mouetur
 a deo:& ei subiecta deuotione obtemperat:& in omnibus ac-
 quiescit. Si quo min⁹:& eo minus viuit. Nā & corp⁹ qua parte
 sui nō mouetur ab anima:iam in ea torporē mortis incurrit. Dū
 ergo totū viuit:ad eā totū disponit:q̄ se nō p partes infūdit pti-
 bus:sed tota est & opatur i vniuersis & singulis. Sic & de⁹ aiam
 pfecte viuēte totā occupat:totā possidet/regnat & viget in tota
 Nullus ei angulus except⁹ est. Sed qd in aia angulū vel partē di-
 co⁹ Partium expers est:simplicisq̄ nature/et totius'duplicitatis
 ignara. Partes tamen quas potuit/sibi a distributore bonorum
 vēdicauit. **Q**uas inquis⁹ Virtutes vtiq⁹:qnb⁹ viget & opera⁹
 et sui experimentū facit. Sine ergo multiplicitate partium sed
 quātitatis quadā distēsione crescit/ratiōe tū & ītēlectū/appeti-
 tu boni/auerſione mali/manēte simplicitatis natura dilatatur.
 Cū vero partes istas spūs implet (deus enī spūs est) solida &
 perfecta est vita aie. Cū enim intellectus dñi qui summe bon⁹
 est visus sui acumine quātū valet & licet apprehendit:& bonū
 quod ille videt incorrupta voluntas appetit:& ratio ne declinet
 ad dexterā vel ad sinistrā qui lano affectu ad bonū trahit viā
 aperit:iam quādam imortalitatis assecuta est gloriam. Qd for-
 te iā sentiebat q̄ in straūtate cōscientie sue dicebat. Cor meū &
 caro mea est in deū viuu. Utq⁹ qui in hac via incedit nō sperat
 aut extimescit:nō cōtristat aut condolet alicui eorū q̄ a sūmo &
 nō bono recedēdo deficiūt. Eo forte fideles aias iūitat pphetic⁹

Aia in corpo-
 re est tota in to-
 to:et tota in q̄
 libet parte.

Deus ē spūs.

ps.lxxxiiij.

.1.07

Policratici de Curialiū nūgīs.

Zoelis.ij.
Zacharie.ij.

sermo dices. Cōuertimini ad me in toto corde vro: vt sc̄ angel⁹
gaudii/aut meroris/timoris/aut spei non auertas a facie mea:
vt mee non displiceat voluntati. Implet autē hec vita omnē crea-
turam quia sine ea nulla est substātia creature. Omē enim quod
est: eius participatione est id quod est. Sed cum in omnib⁹ sit p
naturam: sola inhabitat rationalia p gratiā. Sunt ergo/quia in
eis veritas est/illustratur quia in eis sapiētia est. Bonū diligunt
quia in his fons bonitatis et charitatis est. Ois enim virtus an-
gelica vel hūana/quoddā diuinitatē vestigium est/rationali crea-

Sp̄s sanctus. ture quodāmodo imp̄ssim⁹. Spiritus sanctus inhabitas iprimis
anime sanctitatem/eiusdēq; riulos multiphariam spargit di-
uersarum exerens carismata gratiarū. Et hec mihi videt vera
et vnica incolumitas vite:cū mens viuificate spiritu ad rerū no-
ticiam illustratur: & accenditur ad amorē honestatis & cultum
virtutis. Precedit ergo scientia virtutis cultū:quia nemo potest
appetere fideliter quod ignorat:et malū nisi cognitum sit/vtilit̄
non cauetur. ¶ Porro scientie thesaurus nobis duobus modis
exponitur. Cum autem rationis exercitio quod sciri potest/itel-
lectus inuenit:aut quod absconditum est reuelans gratia oculis
ingerens patefacit. Sic vtiq; : aut per naturam: aut gratiam ad
veritatis agnitionē:& scientiam eorū que necessaria sunt:vnus-
quisq; potest accedere:quodq; magis mirere: quilibet quasi quē-
dam librum sciendorū/officio rationis apertum/gerit in corde.
In quo non modovisibiliū species rerumq; omniū natura depin-
gitur: sed ipsius opificis omniū inuisibilita dei digito conscribū-
tur. Adeo quidem vt nequaq; valeant per ignorantiam excusa-
ri:qui⁹ beneficio nature vel gratie/gerendorum series innote-
scit:sicut scriptū est.Q uod enim notū est dei:manifestum est in
illis:deus enim reuelauit illis.Nō tamē corrupte nature aduer-
sus gratiam magnifico fimbrias aut faleras erigo:quasi ipsa ali-
quid boni habeat quod non acceperit:cum certum sit quia sine
ea nihil possum⁹ facere. ¶ Agnitio igitur veritatē cultusq; vir-
tutis:publica singulorum & omnium: & rationalis nature vni-
uersalis incolumitas est. Contrarium vero eius ignorantia/ &
odibilis & inimica propago ei⁹ vitium est. Et recte quidē igno-
rantia mater vitii est:quia nūq; adeo sterilis est:vt non odibiliū
fructum pariat infelicitē. Inquit ethicus. Tu nullo thure litabis:
hereat in stultis breuis vt semina recti. Agnitio quidem certi-
tudinem habet:& vel in scientia vel in fide cōsistit. Sed fidei re-
gula paulisper differatur:quoniam ea tēpus & loc⁹ su⁹ expectat

M̄ de libro
quē q̄libet por-
tat in corde.

Roma.ij.

Ignorantia
quid est.

Versi⁹ in saty
rīatibus.

Ceterum scientia sui noticiam habet; quod evenire non potest; si non metiatur vires suas; si ignorat alienas.

Que sit prima contemplatio hominis sapientia affectatis/ & quis fructus contemplationis huius. Capitulum. II.

St ergo primū hoīs sapientia affectatis qd ipse sit: qd intra se: qd extra: qd infra / qd supra / qd cōtra / quid an vel postea sit / cōtemplari. Inde est forte q illi q prima totius philosophie elemēta posteris tradere curauerūt / substantiā singulorū arbitrati sunt intuēdam / qntitatem / ad ali quid: qualitatem / situz esse / vbi: quomodo / habere / facere: & pati. Et suas in omnibus his proprietates: an intentionem adnuit tant: & susceptibilia contrariorum sint: & an eis iōpis aliquid inueniatur aduersum. Prouide quidem hec & diligenter & si in eo negligentiores extiterint: q sui ipsius noticiam in tanta rerum luce nō asssecuti sunt: & lucis inaccessibilis noticiam perdidērunt: dum evanuerunt in cogitationibus suis: & dicentes se esse sapientes / stulti facti sunt: & obscuratum est insipiens cor eorum. Quod ex eo conuincitur / q traditi in passiones ignomnie: faciebant que nec sexui: nec etati: nec fortune conueniant: nec nature: & personas omniū operis testimonio deuenustent. Dati siquidem sunt in sensum reprobū: quod planū est his qui apostolum pleniū nouerunt. Argumentum ad omnia validissimum est: vt de fide & sinceritate singulorum credatur operibus suis. Opera enim que facit aliquis: testimonium perhibent de eo: verum qui seipsum ignorat quid utiliter nouit? Si ignoras (iūit) te o pulcherrima iter mulieres: abi post vestigia soda lium & post greges. Oraculum apollinis est & descendisse de celo creditur: gnothosolitos id est scito te ipsum. Non nesciuit hoc ethicus dicens. Discite: & o miseri causas cognoscite rerū. Quid sumus: aut quidnam victuri gignimur: ordo. **Q**uis datur aut mete qmollis flexus & vnde. **Q**uis modus argento: quid fas optare: quid asper. Utile nummus habet patrie carisq propinquis. **E**tum elargiri deceat: quem te deus esse Iussit & humana qua parte locatus es in re. Hec etenim contemplatio quadripartitum parit fructum utilitatem sui: charitatem proximi / contemptum mūdi / amorem dei. An nō est arbor bona que tantam fructuum dulcedinem affert: tantam affert utilitatem? Certe non superbit qui parvulus est in oculis suis. Dum quisq que adsunt: vel absunt expetibilium numerum cogitat: quis de sua paupertate nō erubescit. Si quis non appetēda sui recēseat:

Qui seipsum
nō cognoscit /
deū cognosce-
re nō poterit.
Roma. i.

Lanti. i.

Persiū in. iii.
satyra.